

ПОДІЯ

Владислав ТИМЧЕНКО

Наприкінці 2010 року Міжнародною літературною премією імені Івана Франка за французькомовну «Хрестоматію української літератури XI–XX століть» нагороджено видатного історика і громадського діяча, іноземного члена НАН України, професора Аркадія Жуковського

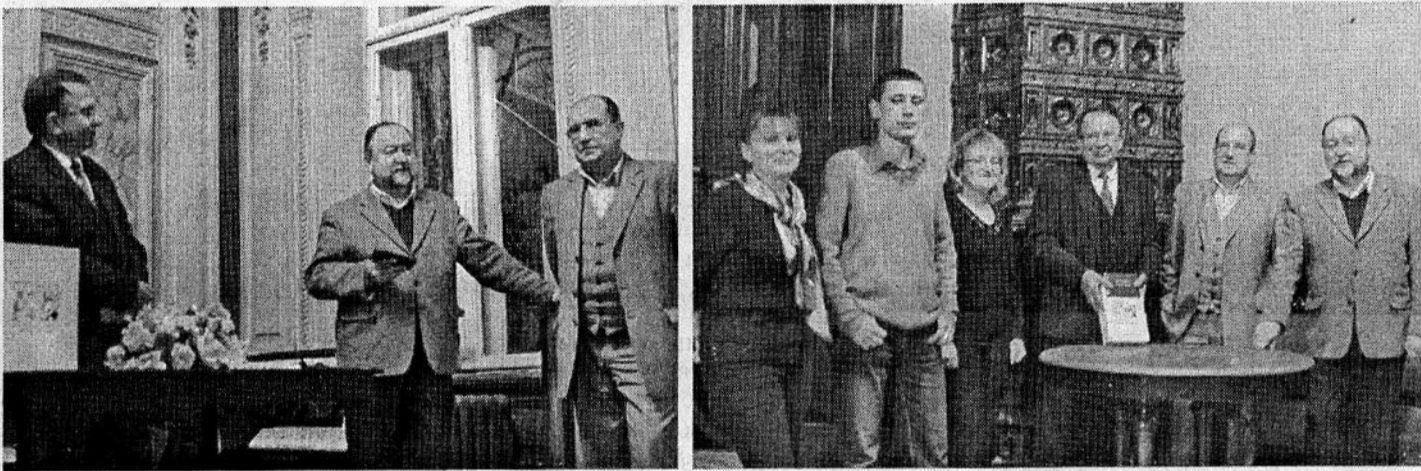
Це – заслужений пошанівок. Лауреатами цієї – встановленої 1981 року президією правління Спільки письменників України – Літературної премії за переклади й популяризацію української літератури за кордоном стали Десанка Максимович (Югославія), Петер Кірхнер (НДР), Ярослав Кабічек (ЧССР),

джені НАН України та Інституту національної пам'яті України.

Вручаючи почесні відзнаки лауреата Міжнародної літературної премії ім. І. Франка уповноваженим представникам професора Аркадія Жуковського – директорів Інституту енциклопедичних досліджень НАН України Миколі

аби цей проект мав успішний початок і розвиток. Живучи у Франції, маючи колег у Сорбонні, де він викладав у 1966–1988 рр., Жуковський добре розуміє важливість ознайомлення іноземців із нашою історією, літературою, мистецтвом. Тому й з'явилася французькою мовою його «Історія України», тому він так багато працював для відзначення під егідою ЮНЕСКО низки імен, пов'язаних з Україною. Саме цим пояснюється, насамперед, діяльна участь професора Аркадія Жуковського у створенні французькою мовою фундаментальної Хрестоматії нашої літератури XI–XX віків».

ПОДВИЖНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Під час урочистої церемонії передачі почесних відзнак Франківського лауреата за 2010 рік

Станіслав-Едвард Бури (Польща), Іван Давидков (Болгарія), Гео Боацюань (Китай), Маріо Грассо (Італія), Анатолій Біленко (Україна), Валерій Стрелко (Білорусія), Алена Моравкова (Чехія) та інші зарубіжні перекладачі, дослідники й літературознавці.

Вихід у світ монументальної французькомовної «Хрестоматії української літератури XI–XX століть» став значною науковою і культурною подією в Україні та далеко за її межами. Це опатне тисячсторінкове видання підготувало Наукове товариство ім. Тараса Шевченка в Європі під орудою його голови Аркадія Іларіоновича Жуковського за сприяння Українського міжнародного комітету з питань науки і культури при Національній академії наук України, а здійснило його в 2004 році на високому поліграфічному рівні київське Видавництво імені Олени Теліги. До хрестоматії ввійшли твори як українських класиків, так і сучасних авторів, зокрема, й вісімнадцять творів Тараса Шевченка, які представлено в ній у перекладах Ежена Гільвіка, Фернанда Мазада, Каліни Угрин (Гузар), Марії-Франс Жакамон, Софії Борщак і Рене Мартеля, Мирослави Маслової, Марії Шеррер та інших французьких інтерпретаторів.

Того зимового вечора у святковій конференц-залі Будинку письменників України було велелюдно. Зібралися тут не лише учасники київського клубу перекладачів «Протей», відомі письменники й перекладачі, а й молоді науковці й енциклопедисти, послідовники А. Жуковського з Інституту енциклопедичних дослі-

Железняку і директорів Бібліотеки імені Олега Ольжича Олександрові Кучеруку, – голова Творчого об'єднання перекладачів Київської організації НСПУ Всеволод Ткаченко наголосив, що дивовижний запальний ентузіазм, невтомна копійка й подвижницька праця професора Жуковського гідні поваги й подиву.

Приймаючи почесні відзнаки франківського лауреата за 2010 рік для передачі їх паризькому україністові, директор Інституту енциклопедичних досліджень НАН України Микола Железняк повідомив, що «професор Аркадій Жуковський був зворушений інформацією про присудження йому Міжнародної літературної премії ім. Івана Франка і просив передати журі Премії та керівництву Національної спілки письменників України щире подяку за високе поцінування його праці. «Я щасливий, – сказав Аркадій Жуковський, – що дожив до часу Незалежності України! Але не про таку Україну я мріяв, не за таку борюся, не в ім'я такої працював».

Микола Железняк також нагадав, що професор Аркадій Жуковський, знаний у світі історик, культуролог, протягом тривалого часу був колегою і помічником Володимира Кубійовича, справу якого – створення «Енциклопедії українознавства» – продовжив і успішно завершив. «Ця Енциклопедія, – наголосив він, – дала поштовх розвитку енциклопедичних видань в Україні. Саме Аркадій Іларіонович ініціював створення Енциклопедії Сучасної України й доклав чимало зусиль,

Директор Бібліотеки ім. О. Ольжича Олександр Кучерук у своєму вдячному слові пригадав крилаті слова, що їх написав відомий український поет Іван Драч у Книзі відгуків почесних гостей центральної оселі НТШ у Європі: «З усіх чужих осель є наймилішим нам Сарсель». Він зауважив, що вченого зі світовим ім'ям професора Аркадія Жуковського завжди турбували проблеми історії і життя української православної церкви. Зокрема, Аркадій Жуковський доклав багато зусиль до вивчення, дослідження і публікації праць видатного церковного діяча, творця першої в усій Східній Європі вищої школи – Києво-Могилянської академії – митрополита Київського і Галицького, архимандрита Києво-Печерської лаври Петра Могили. Великого розголосу в науковому світі набула праця професора Жуковського над перевиданням 1988 р. «Требника» Петра Могили – видатної пам'ятки вселенського православ'я. Подвижницька діяльність Петра Могили, певно, стала дороговказом і в житті Аркадія Жуковського, плідна наукова праця якого належно пошанована і в Україні, і у Франції: 1992 року професора Жуковського було обрано іноземним членом НАН України, він є кавалером французького Ордена академічних Пальм. З подиву гідною енергією професор Жуковський бере активну участь у громадському житті. Як невтомний дослідник, Аркадій Іларіонович у 1983–1995 рр. був президентом Бібліотеки ім. С. Петлюри у Парижі.

ЕСТАФЕТА ПОКОЛІНЬ

ПАМ'ЯТАЙ ПРО ВЕЛИКІ ДНІ НАШИХ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ!

Дедалі більше зростає роль школи і вчителя у формуванні особистості в сучасних умовах національного відродження України. Наставник розвиває особистість на традиціях української історії та культури, виховує патріотизм, повагу до культурно-національних цінностей України. Тому саме література, звертаючись до розуму, сердець і душ учнів, є одним із чинників формування національної свідомості у процесі ознайомлення з найвищими досягненнями національної культури, з працями, в яких визначаються риси національної ментальності. Крім того, література ще й допомагає у пошуку сенсу життя.

Першого березня 2011 року літературне кафе у Шишацькій спеціалізованій школі ім. В. І. Вернадського, де господарювала Г. Ф. Корецька, гостинно відчинило двері шанувальникам поезії Олени Теліги та Олега Ольжича. Ці славетні імена увійшли в історію українського націоналістичного руху. Господиня гортає сторінки «сімейного альбому» цих майстрів слова, а в цей час у виконанні учнів 7–11-х класів звучать поезії Олега Ольжича «Хто метнув неминучу стрілу», «Нащо слова? Ми діло несемо», «Рінь», «Дванадцять літ кривавилась земля», «Ганнібал в Італії», «Незаномо воякові», «Підзамчя», «Пороша», «Присвята» та Олени Теліги зі збірок поезій «Душа на сторожі», «Прапори духу».

Журі визначило найкращих читців. Ними стали: Устименко Каріна (7-А клас) «Рінь» – 1-ше місце, Сліпець Валентина (7-А) – «Могили» – 2-ге місце, Редько Максим (7-А) – «Пороша» – 3-тє місце, Замоздра Ірина (9-Б) – «Чорна площа» – 1-ше місце, Пацера Інна (9-Б) – «Чорна площа» – 2-ге місце. Також приємно згадати досконалий аналіз поезій у виконанні Рудика Олександра (11-А), Юшко Таміли (10-А), Федорченка Артема (11-А).

Усі відвідувачі літературного кафе отримали значки із зображенням Олега Ольжича, а читці – грамоти та подарунки.

Привітна господиня літературного кафе запрошує до свого закладу усіх тих, хто не байдужий до українського слова, хто відчуває себе представником української нації, патріотом Батьківщини.

Теренова Рада ПУН